

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobce: **Vodafone Czech Republic a.s.**, se sídlem náměstí Junkových 2808/2, Praha 5, **za účasti:** I) O2 Czech Republic a.s. (dříve Telefónica Czech Republic a.s.), se sídlem Za Brumlovkou 266/2, Praha 4, II) T-Mobile Czech Republic a.s., se sídlem Tomíčkova 2144/1, Praha 4, zast. JUDr. Petrem Hromkem, Ph.D., advokátem, se sídlem Vinohradská 30, proti žalovanému: **Český telekomunikační úřad**, se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 12. 2015, č. j. 8 A 394/2011 - 50,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 12. 2015, č. j. 8 A 394/2011 - 50, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozsudkem ze dne 3. 12. 2015, č. j. 8 A 394/2011 – 50, zrušil rozhodnutí Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „Rada“) ze dne 24. 10. 2011, č. j. ČTÚ – 79 133/2011 – 603, a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Rozhodnutím Rady ze dne 24. 10. 2011, č. j. 117 966/2010 – 603, byly zamítnuty rozklady společností T-Mobile Czech republic a.s. [osoba zúčastněná na řízení 2), dále jen „T- Mobile“], IČ: 649 49 681, a žalobce Vodafone Czech Republic a.s. (dále též „Vodafone“), proti rozhodnutí předsedy Rady ze dne 7. 7. 2011, č. j. ČTÚ-100 054/2010-611/IX. vyr., v řízení o žádosti Telefónica Czech republic a.s. [osoba zúčastněná na řízení 1), nyní O2 Czech Republic a.s. – dále jen „O2“], ve věci ověření správnosti a úplnosti podkladů k výpočtu čistých nákladů a stanovení výše čistých nákladů za poskytování univerzální služby v roce 2009 (srov. § 38 a § 48 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích).

II. Obsah kasační stížnosti

Rozsudek městského soudu napadl kasační stížností žalovaný (dále jen „stěžovatel“), a to z důvodů, které podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Konkrétně namítá, že městský soud nesprávně vyhodnotil otázku, jestli posouzení stěžovatele, zda čisté náklady na poskytování univerzální služby za rok 2009 představují pro poskytovatele univerzální služby nespravedlivou zátěž, bylo provedeno v souladu se zákonem. Podle názoru městského soudu stěžovatel závěr, že čisté náklady na poskytování univerzální služby za rok 2009 představují pro jejího poskytovatele nespravedlivou zátěž, vyvodil mimo jiné ze zákonem nedovolených kritérií a naopak nezohlednil všechna pro tento závěr významná kritéria. S uvedeným závěrem stěžovatel nesouhlasí, což podrobně rozvedl a navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek městského soudu zrušil.

Podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 18. 3. 2016 T-Mobile oznámil, že v řízení uplatňuje právo osoby zúčastněné na řízení. Návrh odůvodnil tak, že dne 3. 3. 2016 mu bylo doručeno usnesení městského soudu ze dne 25. 2. 2016, č. j. 8 A 395/2011 – 103, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Rady ze dne 24. 10. 2011, č. j. ČTÚ – 79 133/2011 – 603, tj. proti témuž rozhodnutí, které je předmětem přezkumu v nyní projednávané věci. Městský soud usnesení o odmítnutí žaloby ve věci sp. zn. 8 A 395/2011 odůvodnil tím, že proti témuž rozhodnutí Rady podal žalobu také Vodafone (tj. žalobce v nyní posuzované věci), které bylo rozsudkem ze dne 3. 12. 2015, č. j. 8 A 394/2011 - 50, vyhověno a citované rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno. O skutečnosti, že probíhá řízení o žalobě Vodafone se T-Mobile dozvěděl teprve z uvedeného usnesení o odmítnutí jeho žaloby.

Žalobce ani osoby zúčastněné na řízení se ke kasační stížnosti nevyjádřily.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 s. ř. s.), a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud poté přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Přitom zkoumal, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Podle § 109 odst. 4 s. ř. s. je Nejvyšší správní soud vázán důvody kasační stížnosti; to neplatí, bylo-li řízení před soudem zmatečné [§ 103 odst. 1 písm. c) nebo bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé anebo je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. K takovým vadám je tedy Nejvyšší správní soud povinen přihlídnout i v případě, nebyly-li v kasační stížnosti namítány.

Předmětem soudního přezkumu v nyní projednávané věci je řízení o žádosti O2 (dříve Telefónica Czech republic a.s.) ve věci ověření správnosti a úplnosti podkladů k výpočtu čistých nákladů a stanovení výše čistých nákladů za poskytování univerzální služby v roce 2009, jehož účastníkem byl rovněž T-Mobile, který shodně se žalobcem v této věci napadl rozkladem rozhodnutí předsedy Rady ze dne 7. 7. 2011, a žalobou totéž rozhodnutí Rady ze dne 24. 10. 2011, jímž bylo rozhodnuto o jejich rozkladu. Řízení před správními orgány bylo přitom ve smyslu § 144 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, řízením s velkým počtem účastníků, jejichž seznam je uveden v příloze rozhodnutí Rady ze dne 24. 10. 2011 (celkem 125 účastníků řízení – pozn. NSS).

T-Mobile se žalobcem shodně rozhodnutí Rady ze dne 24. 10. 2011 napadli samostatnými žalobami u městského soudu. Tentýž senát městského soudu o žalobách rozhodl dvěma samostatnými rozhodnutími ve dvou samostatných řízeních. Nejprve rozsudkem ze dne

pokračování

3. 12. 2015, č. j. 8 A 349/2011 – 50, tj. v nyní projednávané věci, rozhodl o žalobě Vodafone a žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Následně žalobu T-Mobile usnesením ze dne 25. 2. 2016, č. j. 8 A 395/2011 – 103, odmítl s odůvodněním, že v důsledku zrušení rozhodnutí žalovaného ve věci vedené před městským soudem pod sp. zn. 8 A 349/2011 zanikla podmínka řízení o žalobě T-Mobile – existence rozhodnutí. Uvedený nedostatek podmínky řízení považoval městský soud za neodstranitelný.

Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že u zdejšího soudu probíhá rovněž řízení pod sp. zn. 1 As 68/2016, v němž T-Mobile napadl kasační stížností usnesení městského soudu ze dne 25. 2. 2016, jímž byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Rady ze dne 24. 10. 2011, tj. proti těmto rozhodnutím, které v nyní projednávané věci zrušil městský soud.

Podle § 34 odst. 1 s. ř. s. jsou osobami zúčastněnými na řízení osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných uplatňovat.

Podle § 34 odst. 2 s. ř. s. navrhovatel je povinen v návrhu označit osoby, které přicházejí v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení, jsou-li mu známy. Předseda senátu takové osoby vyrozumí o probíhající řízení a vyzve je, aby ve lhůtě, kterou jim k tomu současně stanoví, oznámily, zda v řízení budou uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení; takové oznámení lze učinit pouze v této lhůtě. Současně s vyrozuměním je poučí o jejich právech. Obdobně předseda senátu postupuje, zjistí-li se v průběhu řízení, že je tu další taková osoba. O osobních údajích, o těchto osobách uváděných, platí přiměřeně ustanovení § 37 odst. 3.

Jako osoby zúčastněné na řízení ve smyslu § 34 odst. 1 s. ř. s. připadají v úvahu zejména účastníci řízení před správními orgány a není proto pochyb o tom, že v případě T-Mobile se o osobu na řízení zúčastněnou jedná.

Městský soud se ovšem otázkou, zda zde nejsou subjekty, které by připadaly v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení, podle obsahu spisu městského soudu v rozporu s § 34 odst. 2 s. ř. s. nijak blíže nezabýval, přestože tato skutečnost byla zjevná již z přílohy žalobou napadeného rozhodnutí Rady ze dne 24. 10. 2011, která byla v kopii založena do spisu městského soudu. Neoznačil-li v projednávané věci žalobce uvedené osoby již v žalobě, bylo povinností předsedy senátu městského soudu osoby, které připadají v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení (tj. účastníci řízení před správními orgány včetně T-Mobile) vyrozumět o probíhající řízení, jakož je i vyzvat, aby oznámily, zda budou svá práva v řízení uplatňovat. Osoba zúčastněná na řízení má právo předkládat písemná vyjádření, nahlížet do spisu, být vyrozuměna o nařízeném jednání a žádat, aby jí bylo při jednání uděleno slovo. Rovněž se jí doručuje rozhodnutí, jímž se řízení u soudu končí (§ 34 odst. 2, 3 s. ř. s.), proti němuž má právo podat kasační stížnost (§ 102 s. ř. s.). V projednávané věci však městský soud ničeho v tomto směru neučinil a v řízení nepostupoval ani v souladu s § 74 odst. 1 s. ř. s.

Již tato podstatná vada řízení před městským soudem, ke které musí Nejvyšší správní soud přihlídnout bez ohledu na to, že v tomto směru nebyla vznesena kasační námitka, sama o sobě nutně musí vést ke zrušení napadeného rozsudku (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2007, č. j. 5 As 3/2007 - 68).

Pokud městský soud neumožnil T-Mobile (a ostatním subjektům, které připadají v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení) alespoň stát se v nyní projednávané věci osobou zúčastněnou na řízení, připravil jej tím o možnost uplatnění jeho práv podle § 34 odst. 3 s. ř. s. T-Mobile přitom postupoval důsledně podle zákona a totéž správní rozhodnutí napadl samostatnou žalobou. Svým postupem městský soud zapříčinil vznik situace, před kterou již judikatura

Nejvyššího správního soudu varovala: „*Nejvyšší správní soud na tomto místě podotýká, že i zde je jediným procesně vhodným postupem spojení věcí podle § 39 odst. 1 s. ř. s. V případě odděleného rozhodování mohou totiž například nastat situace, kdy správní soud v řízení A zruší výrok o udělení licence, proti rozhodnutí je podána kasační stížnost, do doby jejího vyřízení správní soud rozhoduje v řízení B a žalobu ve vztahu k výroku o udělení licence odmítne právě pro překážku rei iudicatae [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Účastník nepodá proti (formálně správnému) rozhodnutí o odmítnutí kasační stížnost. Bude-li ale rozsudek správního soudu ve věci A kasačním soudem zrušen, výrok o udělení licence „ožije“, aniž by účastník řízení B mohl věc a dopady na své právní postavení jakkoliv ovlivnit.“ (rozsudek ze dne 23. 8. 2006, čj. 8 As 32/2005-88).*

V nyní posuzované věci by se proto s ohledem na skutečnost, že proti těmto rozhodnutím stěžovatele byly před městským soudem podány u téhož senátu dvě žaloby různými žalobci (tj. T-Mobile a Vodafone), jevil jako nejvhodnější postup spojení věcí podle § 39 odst. 1 s. ř. s. a ve vztahu k dalším účastníkům řízení před správními orgány postup v souladu s § 34 odst. 2 s. ř. s. Zda ovšem bude možné takto vůbec postupovat, záleží na výsledku řízení o kasační stížnosti T-Mobile, které je vedeno u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 1 As 68/2016, a který senát zdejšího soudu, rozhodující v této věci, předvídat nemůže. Nicméně i v případě, byla-li by kasační stížnost T-Mobile v uvedené věci zamítnuta, bude s touto společností nutné v dalším řízení před městským soudem stále jednat alespoň jako se zúčastněnou osobu a ve vztahu k dalším účastníkům řízení před správními orgány uplatnit postup v souladu s § 34 odst. 2 s. ř. s.

Za uvedené situace by věcné posouzení námitek stěžovatele ze strany Nejvyššího správního soudu bylo v danou chvíli předčasné, neboť řízení před městským soudem trpí výše uvedenou podstatnou vadou, která má za následek jeho nezákonnost, přičemž pro tuto vadu je třeba napadený rozsudek zrušit a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení. Námitky žalobce a T-Mobile, popř. námitky dalších v úvahu přicházejících osob zúčastněných na řízení, jejichž okruh vyplyne z dalšího řízení před městským soudem, jakož i obranu stěžovatele, je přitom s ohledem na povahu věci zapotřebí vypořádat současně.

Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud shledal v postupu městského soudu naplnění důvodu dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., a proto rozsudek městského soudu postupem dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil.

V dalším řízení je městský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

V novém rozhodnutí rozhodne městský soud rovněž o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 16. listopadu 2016

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu